

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **P. N.**

skazanego za czyn z art. 54 § 1 k.k.s. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 maja 2025 r.,

wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 488/22

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 16 czerwca 2021 r., sygn. akt V K 285/16

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego P. N., we wniosku o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt II AKa 488/22, wniósł o wstrzymanie wykonania tego orzeczenia do czasu rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia wniosku o wznowienie postępowania nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok - w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia. Regulacja art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej. Zastosowanie instytucji uregulowanej we wskazanym przepisie winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami – mającymi swoje zakotwiczenie w treści wskazanych we wniosku podstaw wznowieniowych – prowadzącymi do konstatacji, że wykonanie kary przed rozpoznaniem wniosku o wznowienie postępowania spowodowałoby dla osoby skazanej zbyt poważne skutki. Tego rodzaju sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PŁ]

[r.g.]